

IV JORNADA MUNDIAL DE LA JOVENTUT SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA, 19-20 D'AGOST DE 1989

“Jo sóc el camí, la veritat i la vida” (Jn 14,6)

Benvolguts joves,

Estic molt content d'estar novament entre vosaltres per anunciar la celebració de la IV Jornada Mundial de la Joventut. En el meu diàleg amb vosaltres, aquesta Jornada ocupa realment un lloc privilegiat, perquè m'ofereix la felicitat ocasió d'adreçar la paraula als joves no d'un sol país, sinó del món sencer, per dir a tots i cadascú de vosaltres que el Papa us contempla amb molt amor i esperança, que us escolta amb molta atenció i vol respondre les vostres expectatives més profundes.

La Jornada Mundial de 1989 tindrà al punt central Jesucrist, que és el nostre camí, veritat i vida (cf. Jn 18,6). Aquesta, doncs, haurà de ser per a tots vosaltres la Jornada d'un nou, més madur i més profund descobriment de Crist en la vostra vida.

Ser joves constitueix ja de per si riquesa singular, pròpia de tot noi i tota noia (cf. “Epistula apostolica ad iuvenes internationali vertente anno iuventuti dicato”, 3, die 31 mar. 1985: *Insegnamenti de Giovanni Paolo II*, VIII, 1 [1985] 760). Aquesta riquesa consisteix, entre altres, en el fet que la vostra és una edat de molts descobriments importants. Cadascun i cadascuna de vosaltres es descobreix a si mateix, la pròpia personalitat, el sentit de la pròpia existència, la realitat del bé i del mal. Descobriu també tot el món que us envolta –el món dels homes i el de la natura. Ara, entre aquestes nombroses descobertes no n'ha de faltar una, que és d'una importància fonamental per a tot ésser humà: la descoberta personal de Jesucrist. Descobrir Crist sempre de nou i sempre millor és l'aventura més meravellosa de la nostra vida. Per això, en ocasió de la pròxima Jornada de la Joventut, desitjo plantejar a cadascun i cadascuna de vosaltres algunes preguntes molt importants i indicar-vos-en les respostes.

- Ja has descobert Crist, que és el camí?

Sí, Jesús és per a nosaltres un camí que condueix al Pare –l'únic camí. Qui vol obtenir la salvació, ha d'emprendre aquest camí. Vosaltres, joves, molt sovint us trobeu en un dilema, i no sabeu quin camí escollir, on anar; hi ha tants camins equivocats, tantes propostes fàcils, tantes ambigüitats! En aquests moments de vacil·lació, no oblideu que Crist, amb el seu Evangeli, amb el seu exemple, amb els seus manaments, és sempre i només el camí més segur, el camí que porta a una felicitat plena i duradora.

- Ja has descobert Crist, que és la veritat?

La veritat és l'exigència més profunda de l'esperit humà. Sobretot els joves cerquen amb anhel la veritat entorn de Déu i de l'home, de la vida i del món. A la meua primera encíclica *Redemptor Hominis* vaig escriure: “L'home que vol comprendre's a si mateix fins als fons –no tan sols segons criteris aparents i mesures

immediates, parcials, sovint superficials del propi ésser– s'ha d'apropar, amb la seva inquietud i incertesa, amb la seva feblesa i pecat, amb la seva vida i mort, a Crist” (*Redemptor Hominis*, 10). Crist és la paraula de veritat, pronunciada per Déu mateix, com a resposta a tots els interrogants del cor humà. És ell qui ens desvela plenament el misteri de l'home i del món.

- Ja has descobert Crist, que és la vida?

Tots vosaltres desitgeu viure la vida en la seva plenitud. Viviu animats per grans esperances, per tants bells projectes per a l'esdevenidor. No oblideu, però, que la plenitud veritable de la vida es troba només en Crist, mort i ressuscitat per nosaltres. Només Crist és capaç d'omplir fins al fons l'espai del cor humà. Només ell dóna la força i la joia de viure, i això a pesar de qualsevol límit o impediment extern.

Sí, descobrir Crist és l'aventura més bella de la vostra vida. Però no n'hi ha prou a descobrir-lo només una vegada. Cada descoberta que es fa d'ell esdevé una invitació a cercar-lo sempre més, a conèixer-lo encara millor per mitjà de la pregària, la participació als sagraments, la meditació de la seva Paraula, la catequesi, l'escolta dels ensenyaments de l'Església. És aquest el nostre deure més important, com havia comprès molt bé sant Pau quan va escriure: “Per a mi, viure és Crist” (Fl 1,21).

2. De la nova descoberta de Crist –quan és autèntica– neix sempre, com a conseqüència directa, el desig de portar-lo als altres, és a dir, un compromís apostòlic. Aquesta és precisament el segon eix vertebrador de la pròxima Jornada de la Joventut.

Tota l'Església és destinatària del mandat de Crist: “Aneu per tot el món i proclameu l'Evangeli a tots els homes” (Mc 16,15). Tota l'Església, doncs, és missionera i evangelitzadora i viu en un continu estat de missió (cf. *Ad Gentes*, 2). Ser cristià significa ser missioner-apòstol (cf. *Apostolicam Actuositatem*, 2). No n'hi ha prou a descobrir Crist –cal portar-lo als altres!

El món d'avui és una gran terra de missió, fins i tot en els països d'antiga tradició cristiana. Per tot arreu avui el neopaganisme i el procés de secularització constitueixen un gran desafiament al missatge evangèlic. Però, al mateix temps, s'obren també als nostres dies noves ocasions per a l'anunci de l'Evangeli; es percep, per exemple, una nostàlgia creixent del que és sagrat, dels valors autèntics, de la pregària. Per tot això, el món d'avui té una gran necessitat de molts apòstols –sobretot d'apòstols joves i coratjosos.

A vosaltres, joves, us pertoca d'una manera particular el deure de testimoniar la fe avui i el compromís de portar l'Evangeli de Crist –camí, veritat i vida– en el tercer mil·lenni cristià, de construir una nova civilització que sigui civilització d'amor, de justícia i de pau.

Tota nova generació necessita nous apòstols. I aquí sorgeix una missió especial per a vosaltres. Vosaltres, joves, sou els primers apòstols i evangelitzadors del món juvenil, turmentat avui per tants desafiaments i amenaces (cf. *Apostolicam Actuositatem*, 12). Principalment vosaltres podeu ser-ho, i ningú no us pot substituir en l'ambient de l'estudi, del treball i del lleure. Són tants els vostres coetanis que no coneixen Crist, o que no el coneixen prou! Per això no podeu restar en silenci i indiferents! Heu de tenir el coratge de parlar de Crist, de testimoniar la vostra fe mitjançant el vostre estil de vida, inspirat en l'Evangelí. Sant Pau escriu: "Ai de mi, si no anunciés l'Evangelí!" (1Co 9,16). Veritablement, la missió evangèlica és gran i es necessiten molts obrers. Crist es fia de vosaltres i compta amb la vostra col·laboració.

En ocasió de la pròxima Jornada de la Joventut, us invito, doncs, a renovar el vostre compromís apostòlic. Crist us necessita! Responeu a la seva crida amb el coratge i l'empenta propis de la vostra edat.

3. El famós Santuari a Santiago de Compostel·la constituirà un punt de referència bastant important per a la celebració d'aquesta Jornada el 1989. Com ja us he anunciat després de la celebració ordinària de la vostra festa –el Diumenge de Rams– a les esglésies particulars, us convoco precisament en aquell Santuari, cap on aniré, pelegrí com vosaltres, el 19 i el 20 d'agost de 1989; estic segur que no faltareu a la meua invitació, com no vau mancar a l'encontre inoblidable de Buenos Aires, el 1987.

La cita de Santiago veurà de tota manera la participació de tota l'Església universal, serà un moment de comunió espiritual també amb aquells d'entre vosaltres que no hi puguin ser físicament presents. A Santiago els joves representaran, de fet, les esglésies particulars d'arreu del món, i el "Camí de Santiago" i l'empenta evangelitzadora seran patrimoni de tots vosaltres.

Santiago de Compostel·la és un lloc que ha exercit un paper de gran importància en la història del cristianisme i, per tant, ja de per si transmet a tots un missatge espiritual molt eloqüent. Aquest lloc ha estat durant segles "punt d'atracció i de convergència per a Europa i per a tota la cristiandat... Tot Europa es va retrobar entorn de la "memòria" de Jaume en aquells mateixos segles en què aquesta es construïa com un continent homogeni i unit espiritualment" (cf. "Allocutio Compostelae, in cathedrali templo sancti Iacobi, ad quosdam Europae civiles Auctoritates et Episcopos conferentiarum praesides habita", 1, die 9 nov. 1982: *Insegnamenti de Giovanni Paolo II*, V, 3 [1982] 1258).

Al costat de la tomba de sant Jaume volem aprendre que la nostra fe té un fonament històric i, per tant, que no és una cosa vaga i passatgera: al món d'avui, que es distingeix per un greu relativisme i una forta confusió de valors, hem de recordar sempre que, com a cristians som edificats realment sobre els fonaments

estables dels apòstols, tenint Crist mateix com a pedra angular (cf. Ef 2,20).

Al costat de la tomba de l'apòstol, volem també acollir de nou el mandat de Crist: "Sigueu testimonis meus... fins als confins de la terra" (Ac 1,8). Sant Jaume, que va ser el primer a segellar el seu testimoniatge de fe amb la pròpia sang, és per a tots nosaltres un exemple i un mestre excel·lent.

Santiago de Compostel·la no és tan sols un santuari, sinó és també un camí, és a dir, una xarxa densa d'itineraris de pelegrinatge. El "Camí de Santiago" fou durant segles un camí de conversió i de testimoniatge extraordinari de la fe. Al llarg d'aquest camí sorgien monuments visibles de la fe dels pelegrins: les esglésies i nombrosos hospicis.

El pelegrinatge té un significat espiritual molt profund i pot constituir ja de per si una catequesi important. De fet –com ens va recordar el Concili Vaticà II– l'Església és un poble de Déu en camí, "a la recerca de la ciutat futura i permanent" (cf. *Lumen Gentium*, 9). Avui al món la pràctica del pelegrinatge viu un període de renaixença, sobretot entre els joves. Vosaltres sou entre els més sensibles a reviure, avui, el pelegrinatge com a "camí" de renovació interior, d'aprofundiment de la fe, de reforçament del sentit de la comunió i de la solidaritat amb els germans, i com a mitjà per descobrir les vocacions personals. Estic segur que gràcies al vostre entusiasme juvenil el "Camí de Santiago" rebrà enguany un nou e ric desenvolupament.

4. El programa d'aquesta Jornada demana un gran compromís. Per recollir-ne els fruits cal, doncs, una preparació espiritual específica sota el guiatge dels vostres pastors en les diòcesis, en les parròquies, associacions i moviments, ja sigui per al Diumenge de Rams o bé per al pelegrinatge a Santiago de Compostel·la a l'agost de 1989. A l'inici d'aquesta fase preparatòria, m'adreço a tot i a cadascú de vosaltres amb les paraules de l'apòstol Pau: "Camineu en la caritat...; camineu com els fills de la llum" (Ef 5,2.8). Entreu en aquest període de preparació amb aquesta disposició d'esperit!

Camineu, doncs, us dic a tots vosaltres, joves pelegrins del "Camí de Santiago". Cerqueu de retrobar, durant els dies del pelegrinatge, l'esperit dels antics pelegrins, testimonis coratjosos de la fe cristiana. En aquest camí, apreneu a descobrir Jesús, que és el nostre camí, veritat i vida.

Finalment, vull adreçar uns mots especials d'encoratjament als joves espanyols. Aquesta vegada sereu vosaltres els qui ofereireu hospitalitat als vostres germans i germanes, provinents de tot el món. Us desitjo que aquest encontre a Santiago deixi empremtes profundes en la vostra vida i que sigui per a tots vosaltres un ferment potent de renaixement espiritual.

Benvolguts joves, a cabo aquest missatge amb un abraç de pau que vull enviar a tots vosaltres, estigueu on estigueu. Confio el camí de preparació i de celebració de la Jornada Mundial

de la Joventut 1989 a la protecció especial de Maria, Reina dels apòstols, i de sant Jaume, venerat al llarg dels segles a l'antic santuari de Compostel·la.

Que la meva benedicció apostòlica us acompanyi, en senyal d'encoratjament i d'auguri, tot al llarg de l'itinerari.

El Vaticà, 27 de novembre de 1988

PUNTS DE REFLEXIÓ

- T'esforces a descobrir cada dia més i millor Jesús en la teva vida?
- Fas arribar Crist als altres, sobretot als joves com tu? Tens consciència del teu deure missioner?
- Reflexiona sobre la frase següent: "Vosaltres, joves, sou els primers evangelitzadors del món juvenil, turmentat per tantes amenaces [...]; ningú no us pot substituir en l'ambient de l'estudi, del treball i del lleure. Són tants els vostres coetanis que no coneixen Crist! [...] No podeu restar en silenci i indiferents!"
- El Papa ens recorda que un pelegrinatge ha de ser "un camí de renovació interior, d'aprofundiment de la fe, de reforçament del sentit de la comunió, i un mitjà per descobrir la pròpia vocació". Ho tens en compte?